

LISSABON (verslag 4)

Zes uur en we worden wakker, het giet buiten, we zullen ons nog eens omdraaien. Om acht uur ontbijten we, buiten schijnt de zon en er is geen wolkje aan de blauwe hemel te bespeuren. Valt dat mee. We gaan naar Belém en nog wel met de tram (dat is durven nietwaar!), een elektrische ditmaal. Betalen? Wie, waar, wat, hoe? Op de plaats waar wij stonden was het niet mogelijk om een kaartje te bemachtigen en we moesten het verlies van tante Greta toch een beetje goedmaken nietwaar. Na twintig minuten zijn we ter plaatse.

We wanen ons 500 jaar terug in de tijd bij het bezoek aan het Hieronymusklooster, vooral het binnenplein is me bijgebleven, een prachtig staaltje architectuur. Het zonnetje nodigt ons uit om even te verpozen. Dit gebouw herbergt naast het klooster een kerk alsook twee musea. Aan de overzijde van het klooster ligt een park met reusachtig fontein, alvorens op een groot plein aan te komen, waar de vroegere wereld afgebeeld wordt in mozaïektegels. Op de Taag houdt men zeilwedstrijden, het weer leent er zich toe, zon en een strakke wind.

We bevinden ons voor het monument der ontdekkingen, met aan de zijanten personages die allen een rol gespeeld hebben bij de Portugese ontdekkingsreizen. We zullen boven (52 m hoog) eens een kijkje gaan nemen. Raar maar waar, het is windstil hierboven. We genieten dan ook van een prachtig uitzicht, recht voor ons de overzijde met cristo rei, aan de linkerzijde de enorme brug, rechts de Taag die in de Atlantische Oceaan vloeit en achter ons de stad met alle bezienswaardigheden.

De toren van Belém mag zeker niet ontbreken op ons programma. Oorspronkelijk werd deze gebouwd als vuurtoren en bevond zich midden in de rivier. Het bouwwerk doet ons denken aan een Moors sprookje, het geheel bestaat uit een vierkante toren die op een zeshoekige ondergrond staat, de torentjes zijn prachtig versierd met uit steen gehouwen dolfinen- leeuwen- en rammenkoppen, later werd het een soort fort om de stad te verdedigen, vandaar de schietgaten, kantelen en waaktorens. Daarna deed het dienst als gevangenis, we zien dan ook de cellen, die bij hoog water onderliepen, niet prettig om daar te verblijven, er zijn amuserender dingen in het leven. De deuropeningen zijn ook niet hoog, vraag maar aan Albert. (een flinke buil is hiervan het bewijs).

We zetten ons neer in het zonnetje en maken kennis met de “pasteis de nata” een soort ronde calorierijke vanillekoeken. We zullen eens op zoek gaan waar deze gemaakt worden. Oswald krijgt de opdracht om een postbus op te sporen, we moeten onze postkaarten kwijt (deze van Belgrado heb ik nog steeds thuis liggen). Een vreugdekreet en een spurtje naar de overzijde van de straat leren ons dat hij beet heeft. Een postbus, en wat voor één. Als hij op de juiste knop drukt, komt er een frisdrank uit.

Een museum mag toch niet ontbreken, we kiezen het Museum da Marinha, een goede keuze, in meerdere grote zalen bewonderen we scheepsmodellen, uniformen, wapens, roeren, instrumenten, alles wat maar met scheepvaart te maken heeft en daar kennen ze wat van. Eventjes op de kaart kijken, we gaan in de goede richting, daar waar veel volk staat moet het zijn, hier maken ze de pasteitjes. Het is het oudste café in Bélem, met meerdere zalen (versierd met handgeschilderde tegels) die zitplaatsen bieden aan meer dan vijfhonderd personen en er was geen stoel vrij. We zien wel hoe de pasteitjes gemaakt worden, tienduizend per dag naar men zegt, doch tellen zal voor een andere maal zijn. Het is veel te druk daarbinnen, we besluiten dan ook om een terrasje te doen. Wat horen we nu? Een panfluit, Incamuziek. Ja, niet te geloven, dat zijn die mannen die in Antwerpen op de Meir staan met pluimen op hun hoofd en ze verkopen dezelfde cd's, echt waar. Tante Greta heeft pasteitjes gekocht, nog een drankje erbij, muziek en de zon, meer heeft een mens niet nodig. Twiggy doet nog eens een aanval, op een appelsienenboom ditmaal, maar die dingen zijn niet te ... eten. Albert en Greta wagen zelfs een dansje, wij direct tien sms'jes versturen, die komen zeker in de finale van “Sterren op de dansvloer”!

Bélem was de moeite waard, we nemen de tram terug richting hotel. Ditmaal besluiten we om te betalen. Stapt daar een negerinnetje op met tachtig cent en een kaartje kost een euro vierendertig, die heeft dus een probleem (we zijn slimmer geworden en leggen niet bij, je moet het niet geloven). Vier maal proberen we haar wijs te maken dat ze geld te kort heeft maar tevergeefs (een acute aanval van doofheid of zoiets?). Ik zeg dan maar dat het gratis is en brede glimlach leert ons dat ze dit wel verstaan heeft. Dat was nu letterlijk en figuurlijk een echte zwartrijdster!

Even verfrissen in het hotel en daarna op zoek naar een restaurant, geen gewoon maar één waar we kennis kunnen maken met fado, het Portugese levenslied. Je kunt het vergelijken met de Amsterdamse smartlappen. De liederen werden vooral gezongen door vrouwen die hun emoties de vrije loop lieten. Vandaag is het een erkende zangkunst en ook mannen wagen zich ook aan de soms treurige teksten. In het oudste gedeelte van de stad (Alfama) vinden we wat we zoeken, hoewel dit iets te toeristisch is, maar het is eens iets anders. Het eten is lekker en de sfeer zit er ook in, je moet wel stil zijn tijdens het gezang, wat niet altijd makkelijk is voor ons. Wat opvalt, zijn de blauwe muurtegels die hebben we al genoeg gezien, maar er hangen er twee verkeerd, zowel aan de linkse als aan de rechtse muur. Ofwel werd de afgesproken prijs niet betaald, doch naar alle waarschijnlijkheid had de tegelzetter een stuk in zijn voeten, we houden het bij dit laatste. Na deze geslaagde avond rest er ons niet anders dan terug keren naar het hotel en onze valiezen klaar te maken. We moeten namelijk rond zeven uur 's morgens in de luchthaven zijn.

Verrassing, op het balkon staan Albert en Greta ons al vroeg uit te wuiven, onze nationale driekleur wordt zelfs gehesen. (samen met Paul en Lieve blijven ze nog twee dagen langer, ze hebben groot gelijk). De portier heeft voor taxi's gezorgd, toch al voor één en we hadden nochtans er twee gevraagd. Vier taxi's reden er voorbij en we werden al ongeduldig. Gelukkig was de vijfde de juiste. Ik weet niet of Lissabon een Formule 1 race heeft, onze chauffeur had niet misstaan op het circuit. We waren dan ook vlug ter plaatse. Veel tijd hadden we niet over, toch nog even om een foto van heel de bende te nemen met...Ilse en Olivier. De Belgische judoploeg zit namelijk in hetzelfde vliegtuig als wij. Dirk Van Tichelt is zelfs op zoek naar zijn medaille, aan zijn oogjes te zien is de nacht zwaarder geweest dan zijn finale, kan gebeuren, we gunnen het hem. We vliegen terug huiswaarts, uurwerk goed zetten, en we merken dat we terug in België zijn, het regent namelijk. Het is goed geweest, nog een woordje van dank aan Alf, Marijke en mijn nonkel Eddy voor het brengen en afhalen naar en van de luchthaven alsook voor het bezorgen van de reispassen, waarvoor hebben we die nu nodig? Dit leest U in ons volgend verhaal: BEIJING.

P.S. : Terug in België vernamen we dat tante Greta een telefoontje ontving van een Nederlandse met de melding dat haar portefeuille gevonden werd door haar ouders. Buiten het geld was allen nog aanwezig, ik ben dan ook van mening dat een woordje van dank aan de Heilige Antonius het minste is wat we kunnen doen, vandaar dit schrijven :

Aan de Heilige Antonius
Evangelielaan z/n

Den Hemel

Geachte Antonius,

Betreft: Portefeuille van tante Greta.

Hiermede bieden wij U onze excuses aan, daar wij aan U getwijfeld hebben. Wisten wij veel dat U er enkele dagen tussenuit moest, vanwege het vele werk dat men U bezorgt met de tramlijn 28 te Lissabon. Dat U daarvoor een Nederlands koppel inschakelde getuigt van grote klasse.

Eerst dachten wij dat het aan de kaarsen lag, maar niets daarvan, een mens moet meegaan met zijn tijd nietwaar? Wij zullen het niet nalaten bij de eerstvolgende gelegenheid een echte kaars voor U te branden, dit is het minste dat we kunnen doen.

Mogen wij U nogmaals danken voor uw tussenkomst.

Met vriendelijke groeten

De supporters van Ilse.

Zo, dat was het dan.

Veel leesgenot

Guy